

Nerdesin

– Harun Yıldırım · 15 Şubat 2025

NERDESİN

Avcıların nişangâhındayım..
Sanki bir ceylan yavrusuyum..
Ayaklarıma takılan ömür ipiyle,
azgın atlara takıldım.
Kızıl güvercinler gibi kanat çırpıyordum..
Yaralı yüreğimin her yeri kan pınarı..
Çırlıçılak bir şafakta,
eza değirmenlerinin çarptığı kör kuyulara düştüm..
Ölüyorum yâr ölüyorum..

NERDESİN?..

Hatıraların izdüşümleri arasına sıkıştım..
Firari gözyaşlarım kirpiğimin ucunda..
Nemrut yavrusu gibi içimdeki duygular..
Nefesinle ütlediğin gönül yapraklarım,
can pazarına döndü..

Gagası ala çakır kuşların pençeleri kemiklerime saplandı..
Zeytin tüyü kirpiklerimden selvi gibi yan yatan kaşlarım lav püskürtüyor.. Gönlüm yangın yeri..
Yüreğim yanıyor yüreğim..

NERDESİN?..

İçimde filizlenirken müstear bakışların,
kan gülleri döküldü gönül fidelerimden..
Akşamın buğusunda efkarın hüznünü sağdı gözlerim..
Bakışlarıyla gül kokusu saçan
sevda kuşlarım,
ak çiçekli asma dallarında yetim kaldı yetim..

NERDESİN?..

Âhh benim biçare kalbim!..
Zamanın menzilinde apansız akşamlarda,
avuçlarımda can çekişiyor can..
Fitili is tutmuş kandillerin karasına büründü...
Çok sevdiğim için bu çağın kusuru muyum?..
Döşüme hançer vurdukları sevdanın esiri miyim?..

Eyy yüreğimin gardiyanı!..
Zincirlere vuruldum
Gediklerden giren rüzgar ciğerimi söktü ciğerimi!..

NERDESİN?..

İki gözümün çiçeği gel nerdesin?...

Harun YILDIRIM